

til enkelte andre; den burde maasse have ført til flere, som imidlertid ikke ere foretagne. Jeg skal derfor gerne indrømme, at, naar der af en Tøret Taler blev bemærket, at det maatte skulde være rigtigt, at udtrykke Sagen paa en noget anden Maade og ikke benytte det Udtryk, som er taget fra det oprindelige Regeringsforslag: „de i denne Lov omhandlede Sprængstoffer“, men at bruge det Udtryk „Sprængstoffer med den i § 1 omhandlede Undtagelse“ eller noget lignende. Det var den ene Vædring, der er foretagen i Landsstinget. Den anden er Indsættelsen af den nuværende § 10. Jeg havde nemlig oprindeligt kun tænkt mig denne Lov som en præventiv Politilov, der nærmest skulde spille en lignende Rolle som f. Eks. Loven om Handel og Tilvirkning af Giftstoffer, altsaa en Lov, som nærmest kun skulde gaa ud paa at kontrollere Tilvirkning, og Forhandling væsentlig i den Retning, at man altid er sikret Beviser for, hvem saadanne Stoffer udleveres til, og hvem der handler med dem, samt af hvem de tilvirkes, hvis de overhovedet tilvirkes her i Landet. Derimod havde jeg ikke optaget i Lovforslaget noget, som faldt ind under den egentlige Straffelovgivning. Det fandt man imidlertid i det andet Ting, at man burde, og saaledes kom da den nuværende § 10 ind i Lovforslaget, idet man gjorde gældende, at der dog ikke var nogen Grund til at stille Bestadigelser eller Odelæggelser, som foraarjages ved Hjælp af Sprængstoffer, mildere end Odelæggelser, der anrettes ved Hjælp af Ild. Det er jo nemlig saa, at det ikke altid er givet, at der ved Anvendelse af disse Sprængstoffer foraarjages Ildsvaade. Naar der ved Anvendelse af Sprængstoffer foraarjages Ildsvaade, vil det jo falde ligefrem ind under Straffelovens Bestemmelser i saa Henseende, men Odelæggelser, og endog store Odelæggelser, kunne jo foranlediges ved disse Stoffer, uden at der indtræder noget, der kan betegnes som Ildbrand; derfor vilde man gøre Analogien af, hvad der gælder om Brandstiftelse, anvendelig her, men for Resten ikke paa den Maade, at man indtil de allermindste Enkeltheder vilde overføre disse Bestemmelser. I den Henseende er det ikke det eneste, at man ikke har villet optage den gamle og for øvrigt efter min Mening temmelig uheldige Bestemmelse om, at Straf for uagtsom Brandstiftelse kan bortfalde, naar Staden erstattes — det er ikke den eneste Afvigelse. Der er jo ogsaa forskellige andre Distinktioner, som Straffeloven gør med Hensyn til Brandstiftelsen, Tilfælde, som man ikke fandt Anledning til

at tage op her. § 10 blev vedtaget enstemmig i Landsstinget, alle de forskellige politiske Afstigninger stemte for den. Min Medvirkning til Paragraffen bestaar navnlig derved, at ved 2den Behandling indfattes kun første Stykke af § 10, men der blev da gjort gældende, at det var ikke udtømmende, der maatte Bestemmelser til, dels omfattende saadanne Tilfælde, hvor Odelæggelsen nok var forjættelig, men dog ikke havde den Karakter, som omhandles i Paragraffens første Stykke, og dels Bestemmelser om Uagtsomhed. Jeg stillede saa til 3dje Behandling Vædringsforslag, som skulde opfylde denne Tanke, og det er det 2det Stykke af § 10.

Hvad de øvrige Bestemmelser i Lovforslaget og de forskellige Indvendinger angaar, der ere gjorte mod det, skal jeg først gøre den almindelige Bemærkning, at det er for største Delen Ting, der ere komne ind i Landsstinget, som disse Bemærkninger ere rettede imod, og ikke Ting, der stod i det oprindelige Regeringsforslag. Det er dog alt sammen Spørgsmaal, som man med Lethed vil kunne blive enig om. Det er vistnok rigtigt, at der bør tages nogle Bestemmelser om, hvorledes Frihavnsterrainet skal behandles. Dette er sikkert blevet overset baade af Regeringen og i det andet Ting, og det vil vistnok være naturligt, at der kommer nogle Bestemmelser ind derom. Der maa vel gives større Frihed til der at opbevare et større Kvantum, end § 8 tillader, men dette er noget, der nærmest vil kunne — som ogsaa anthdet her — ordnes ved, at Indenrigsministeriet bemyndiges til ved Regulativ eller deslige at træffe nærmere Bestemmelser i denne Henseende. De Bemærkninger, der her ere gjorte ved Sagens første Behandling over for Enkelthederne, angaa jo allesammen blot Ting, som der næppe vil være nogen Vanskelighed ved at blive enig om ved den senere Behandling af Sagen. Med Hensyn til flere af de Udtalelser, der ere fremkomne, skal jeg udtale, at jeg ikke er tilstrækkelig sagkyndig til at se, hvorledes man skulde kunne afværge de Farer, der er saaledes paapegede, eller hvilke andre Regler der skulde opstilles; men det maa vel de Herrer, der have fremsat Indvendingerne, være nærmest til at gøre Forslag om. For saa vidt man med Hensyn til Slutningen af § 8 har gjort nogle Bemærkninger imod den Regel, at „Beholderne med Sprængstof skulde anbringes i Lagrummets øverste Afdeling“, skal jeg bemærke, at denne Bestemmelse ganske vist er tagen fra Reglerne om Krudtet, og for saa vidt man har ophøst, at disse Sprængstoffer derved ere for-